

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315202944
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4315202944.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a JUDr. Romana Greguša, v právnej veci žalobkyne: G. G. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX O. XXX, zastúpená: JUDr. Roman Jurík, PhD., advokát, Jazerná 19, 940 71 Nové Zámky, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti II. a III. výroku rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 15C/137/2015 - 79 zo dňa 19. 06. 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 15C/137/2015 - 79 zo dňa 19. 06. 2017 v napadnutej časti II. a III. výroku **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je **p o v i n ň ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o návrhu na prerušenie konania zastavil (I. výrok) a určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8400042642 zo dňa 29. 06. 2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná (II. výrok). Zároveň rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 39, 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 2, § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v časti trov konania podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení vydaného rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že dňa 29. 06. 2012 uzatvoril žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníčkou, zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalobkyni ako fyzickej osobe revolvingový úver vo výške 1 170 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť v 42 mesačných splátkach vždy do 29. dňa v mesiaci po 62,69 eura. Celková čiastka, ktorú mala dlžníčka zaplatiť bola vo výške 2 632,98 eura. Ročná úroková sadzba úveru predstavuje 70,02 %, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola určená vo výške 69,98 % a priemerná RPMN vo výške 64,52 %. Súčasťou zmluvy sú Zmluvné dojednania. Strany sporu dňa 29. 06. 2012 uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8400042642, z ktorej vyplýva, že žalovaný má proti žalobkyni pohľadávku, ktorá mu vznikla z titulu zmluvy o revolvingovom úvere vo výške 1 170 eur, pričom táto pohľadávka bola v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy s tým, že zamestnávateľ žalobkyne bol povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy vo výške 62,69 eura. V zmysle

článku 3 dohody sa strany sporu tiež dohodli, že zrážky zo mzdy budú vykonávané jej zamestnávateľom do doby, než žalovaný zamestnávateľovi oznámi, že všetky jeho pohľadávky vzniknuté na základe a v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov sú splatené.

Súd prvej inštancie po preskúmaní zmluvy o úvere ako aj dohody o zrážkach zo mzdy dospel k záveru, že žalobkyňa má postavenie spotrebiteľa, nakoľko zmluva o revolvingovom úvere ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy mali formulárový charakter a ich obsah nemohla žalobkyňa žiadnym spôsobom ovplyvniť, pretože boli vopred pripravené samotným žalovaným, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a dopĺňali sa len niektoré údaje o úvere ako aj osobné údaje žalobkyne. V konaní nebolo preukázané a ani žalovaným tvrdené, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalobkyňi na výkon povolania, zamestnania alebo výkon podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa tak mala pri uzatváraní zmlúv o revolvingovom úvere ako aj dohode o zrážkach zo mzdy postavenie slabšej zmluvnej strany s tým, že takúto zmluvu vyplní príslušný zamestnanec žalovaného. Z uvedených dôvodov tak medzi stranami vznikol spotrebiteľský právny vzťah.

Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že slúži na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru, pričom žalobkyňa ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu nemohla jednak ovplyvniť takýto inštitút zabezpečenia nárokov z úveru, pretože si ho zvolil žalovaný a nemohla ovplyvniť ani obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Takýto inštitút umožňoval žalovanému okrem zabezpečenia svojej pohľadávky úhradu takejto pohľadávky s tým, že obchádzal ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, ktoré vyplývajú jednak z unijného práva ako aj z právneho poriadku SR, pretože na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby boli nároky uplatňované zo zmluvy o revolvingovom úvere preskúmané súdom, pričom ten si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu nato, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie. Účelom takéhoto zabezpečenia jeho pohľadávky bolo, aby vylúčil zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku proti žalobkyňi, pričom takúto vymáhal aj napriek tomu, že žalobkyňa čiastočne splácala poskytnutý úver s tým, že splatila viac ako bola poskytnutá istina úveru, pričom toto tvrdenie žalobkyne o vykonanej úhrade vo výške 1 850 eur žalovaný nijako nespochybnil. Súd prvej inštancie tiež podotkol, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola formulovaná jednostranne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, čo vyplýva zo samotného článku 1 dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň z článku 3 vyplýva, že zrážky zo mzdy žalobkyne budú vykonávané jej zamestnávateľom, a to až do doby, kým žalovaný oznámi zamestnávateľovi písomne, že všetky jeho pohľadávky sú splatené. Z takto formulovanej dohody o zrážkach zo mzdy jednoznačne vyplýva, že ju nemožno považovať za individuálne dojednanú. Okrem toho žalovaný určoval podľa dohody o zrážkach zo mzdy výšku pohľadávky bez toho, aby žalobkyňa mala možnosť ju ovplyvniť. Takáto dohoda bola dohodnutá jednoznačne v neprospech žalobkyne, ktorá má postavenie spotrebiteľa a táto dohoda je neprijateľnou podmienkou.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že má pochybnosti o tom, že by samotná žalobkyňa mala záujem uzatvárať takúto dohodu o zrážkach zo mzdy, pretože slúžila na zabezpečenie pohľadávky žalovaného a bola žalobkyňi vnútená v súvislosti s uzavretou zmluvou o revolvingovom úvere. Zároveň poukázal na novelu zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinnú od 01. 05. 2014, na základe ktorej nie je prípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky dohodou o zrážkach z mzdy. Táto právna úprava nemá prechodné ustanovenia, tak ju podľa názoru súdu prvej inštancie možno aplikovať aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01. 05. 2014.

Súd prvej inštancie po preskúmaní dohody o zrážkach zo mzdy dospel k záveru, že žalovaná nebola poučená v zmysle § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov je takáto dohoda o zrážkach zo mzdy neplatná v celom rozsahu pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, a preto súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobkyne a určil neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení takého právneho úkonu, ktorý je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobkyňa je v stave právnej neistoty, nakoľko jej zamestnávateľ vykonáva zrážky zo mzdy a len určením neplatnosti takéhoto právneho úkonu jej umožní, aby jej zamestnávateľ prestal s ich výkonom. Takáto určovacia žaloba poskytne žalobkyňi v postavení spotrebiteľa ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Okrem toho bola žaloba podaná na súd prvej inštancie za účinnosti OSP, pričom jej účinky zostávajú zachované, a preto zmena procesného právneho predpisu ohľadom naliehavého právneho záujmu nemôže ísť na ujmu žalobkyne.

Súd prvej inštancie zastavil konanie o návrhu žalobkyne na prerušenie konania obsiahnutého v podanej žalobe, ktorým žiadala aby súd prerušil konanie a obrátil sa s prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor EÚ, resp. na Ústavný súd SR ohľadom súladu zákonných právnych ustanovení upravujúcich dohodu o zrážkach zo mzdy s medzinárodnou zmluvou, pretože žalobkyňa, ktorá je oprávnená

disponovať s takýmto návrhom, ho zobrala späť, a preto súd prvej inštancie analogicky podľa § 145 CSP rozhodol tak, ako je to uvedené v I. výroku napadnutého rozhodnutia.

Súd prvej inštancie nevykonával návrhy na dokazovanie, ktoré navrhol žalovaný a ktorými žiadal, aby žalobkyňa predložila potvrdenie o príjme za posledných 12 mesiacov pred podaním žaloby za účelom preukázania, či sú alebo nie sú vykonávané zrážky na základe iných dohôd o zrážkach zo mzdy v prospech iných subjektov, pretože takýto návrh na dokazovanie považoval súd prvej inštancie za nadbytočný s tým, že nemal súvis s predmetom konania a zistený skutkový stav umožňoval súdu prvej inštancie rozhodnúť o podanej žalobe.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobkyňa mala úspech v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku v časti II. a III. výroku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP.

V prvej časti odvolania uviedol, že v napadnutom rozsudku chýba odôvodnenie a predovšetkým označenie konkrétneho zákonného ustanovenia, ktoré podmieňuje použiteľnosť dohody o zrážkach zo mzdy tým, že pohľadávka má byť preskúmaná súdom. Súd prvej inštancie tak vyžaduje splnenie požiadavky, ktorá nemá oporu v zákone a ani sám neuviedol jediné zákonné ustanovenie, z ktorého vychádza. Súd nemá právomoc určovať podmienky pre prípustnosť a platnosť právneho úkonu a výkon z neho vyplývajúcich práv nad rámec zákona. Zároveň poukázal na závery Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. IV. ÚS 77/02 a tvrdil, že závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy a vo vzťahu k tomu, že o pohľadávke nebolo rozhodnuté súdom, nemajú oporu v žiadnom právnom predpise. Z napadnutého rozsudku nevyplýva, čo z uvedených skutočností spôsobuje nevýhodu žalobkyne. Je logické, že ak dohoda o zrážkach zo mzdy je spôsobom zabezpečenia splatenia pohľadávky a slúži zároveň na uhradenie pohľadávky, tak sa zabezpečenie vzťahuje na príslušnú pohľadávku s príslušenstvom a vykonávanie zrážok zo mzdy sa končí splnením uhradzovacej funkcie. Z napadnutého rozsudku je zjavné, že súd nehodnotí obsah dohody na základe toho, či porušuje zákon, ale na základe toho, či je pre žalobcu výhodná. Ide o omyl v rozhodovaní súdu, pretože uhradzovacia funkcia dohody o zrážkach zo mzdy je jej „vlastnosťou“ danou priamo zákonom, nie tým, že si to dohodol žalobca so žalovaným. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že súd neuviedol ani jeden dôvod, pre ktorý by v zmysle akéhokoľvek zákona bolo možné určiť neplatnosť právneho úkonu.

Ďalej uviedol, že napáda záver súdu o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná pre rozpor s § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8400042642 bola uzatvorená dňa 29. 06. 2012, a preto treba vychádzať zo skutkového a právneho stavu platného v čase jej uzavretia. Tvrdenia súdu o absencii prechodných ustanovení považuje za porušenie zákazu retroaktívneho pôsobenia právnej normy. Právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014 sa majú posudzovať podľa dovtedy platných právnych predpisov.

Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že na určenie neplatnosti právneho úkonu je potrebné preukázať naliehavý právny záujem. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Zmenou procesného predpisu nezanikol naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie správne poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa podala žalobu ešte za účinnosti OSP. Zároveň poukázala na § 137 písm. c) CSP, článok 2 ods. 2, ako aj § 470 ods. 2 a § 298 ods. 2 CSP. Žalovaný ako odvolací dôvod neuviedol absenciu naliehavého právneho záujmu.

Súd prvej inštancie odôvodnil napadnutý rozsudok v súlade s požiadavkami uvedenými v § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozsudku je dostatočné a presvedčivé. Súd prvej inštancie uviedol aj konkrétne ustanovenie právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri svojom rozhodovaní. Pokiaľ ide o nález Ústavného súdu IV. ÚS 77/02, ten je podľa názoru žalobkyne na tento spor neaplikovateľný. Súd prvej inštancie uviedol nielen to, prečo je dohoda o zrážkach zo mzdy pre žalobkyňu nevýhodná, ale tiež to, v čom spočíva zneužitie zákona zo strany žalovaného jednak pri inkorporovaní vopred nedohodnutej dohody o zrážkach zo mzdy do spotrebiteľskej zmluvy a ako žalovaný dohodu o zrážkach zo mzdy aj reálne zneužil. Nejde teda o akademické úvahy súdu o potenciálnej možnosti zneužitia dohody o zrážkach zo mzdy, ale o vyvodenie spravodlivej zodpovednosti za nezákonné konanie žalovaného.

Tvrdením o údajnej retroaktívnej aplikáciou ustanovenia § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. sa žalovaný domáha extrémneho formalizmu. Je pravdou, že všeobecný zákaz zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv dohodami o zrážkach zo mzdy s výnimkou, ak táto dohoda bola uzavretá vo

forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, zaviedol až zákon č. 102/2014 Z. z. Tento zákon však na jednej strane absolútne vylúčil použitie takéhoto zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv, na druhej strane však ani pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona nebolo zneužívanie dohôd o zrážkach zo mzdy vo vzťahoch zo spotrebiteľských zmlúv legálne. Samotná žalobkyňa sa k problematike podrobne vyjadrila už v žalobe. Zároveň odkázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoPr/16/2014 a bod 30 rozsudku Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/53/2016.

Problematika dohôd o zrážkach zo mzdy nie je nová a je pomerne precízne vyriešená aj v rozhodovacej praxi slovenských súdov. Súd prvej inštancie sa pridržiaval ustálenej rozhodovacej praxe súdov a bezo zvyšku tým naplnil požiadavku právnej istoty žalobkyne. Žalobkyňa preto navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalovaným (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v časti II. a III. výroku zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením vydaného rozsudku v napadnutej časti II. a III. výroku a konštatuje správnosť jeho dôvodov bez toho, aby ich opakovane (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti vydaného rozsudku odvolací súd poznamenáva, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8400042642 zo dňa 29. 06. 2012 je uzatvorená na osobitnej listine a nie ako súčasť zmluvy o revolvingovom úvere, prípadne ako súčasť všeobecných obchodných podmienok poskytovateľa úveru, z čoho nemožno automaticky usúdiť, že bola naplnená zákonná podmienka individuálneho zmluvného dojednania medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Z jej obsahu je zrejmé, že išlo o vopred dodávateľom pripravený formulár, do ktorého sa vpisovali konkrétne údaje o dlžníkovi v nadväznosti na poskytnutý revolvingový úver, pričom z obsahu tejto dohody nevyplýva osobitná možnosť dlžníka ako spotrebiteľa vylúčiť uzatvorenie takejto dohody, prípadne možnosť poskytnutá v dodatočnej lehote vylúčiť právne účinky takéhoto dojednania napríklad jednostranným odstúpením od dohody, prípadne inou formou upravená možnosť spotrebiteľa prijať či neprijať takúto dohodu, prípadne meniť obsah tejto dohody. Toto nebolo zo strany žalovaného žiadnym dôkazom relevantne vyvrátené, čo nasvedčuje správnosti záverov prijatých súdom prvej inštancie, že táto dohoda o zrážkach zo mzdy nebola so spotrebiteľkou individuálne dojednaná, žalobkyňa nemala možnosť ju svojou vôľou vylúčiť ani nepodpísať bez toho, aby jej súčasne nebol poskytnutý úver. Už samotné dojednanie, ktoré bolo spotrebiteľovi vnútené mimo jeho vôľu a mimo jeho vedomosť, a ktoré zásadným spôsobom znevýhodňuje jeho postavenie v prípade ak sa dostane do omeškania s riadnym splatením úveru, možno považovať za dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to výrazne v neprospech spotrebiteľa. Dohodou o zrážkach zo mzdy si veriteľ zabezpečil účinný právny nástroj na vymoženie svojho nároku voči dlžníkovi závislého výlučne len na jeho iniciatíve a jeho jednostranných tvrdeniach. Je na vôli veriteľa, kedy a či vôbec predloží zamestnávateľovi dlžníka dohodu o zrážkach zo mzdy a v akej výške sa bude domáhať vykonávania zrážok z jeho mzdy na základe nejudikovaného titulu. Dlžník pritom nemá možnosť zabrániť vykonávaniu zrážok inak ako iniciovaním súdneho konania, v ktorom prostredníctvom neodkladného opatrenia dočasne zabráni výkonu zrážok a následne bude v konaní vo veci samej namietat' platnosť a zákonnosť predloženej dohody o zrážkach z jeho mzdy, t. j. či uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy obstoí podľa kritérií upravených v § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka (predovšetkým danosť vôle a vedomosti dlžníka uzatvoriť takúto dvojstranný právny úkon, existencia jeho súhlasu a vôle s vykonávaním zrážok) alebo či takúto klauzulu je nutné

považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve; taktiež, že takáto dohoda je právnym prostriedkom veriteľa na vykonávanie núteného plnenia od dlžníka, na ktorý ale nemá veriteľ zákonný nárok. Všetky uvedené okolnosti nasvedčujú tvrdeniu, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore so spotrebiteľským právom (za predpokladu absencie jeho individuálneho dojednaní s možnosťou spotrebiteľa takéto dojednanie vylúčiť alebo ho ovplyvniť, bez náležitého a pre spotrebiteľa zrozumiteľného vysvetlenia a poučenia o dôsledkoch a zo zákona vyplývajúcich následkoch uzatvorenia takejto dohody), je jednoznačne zmluvným dojednaním spôsobujúcim značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to výrazne v neprospech spotrebiteľa, pretože je spôsobilé zásadným spôsobom a v rozpore so zákonom zasiahnuť do jeho majetkových a osobných pomerov tým, že mu nie je umožnené v plnej miere disponovať so svojím príjmom plynúcim mu z výkonu zamestnania alebo povolania.

K správnym a výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku je potrebné dodať, že aj čl. 6 Smernice Rady R 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Vychádzajúc zo skutočnosti, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu má spotrebiteľský charakter podľa § 52 Občianskeho zákonníka, je potrebné urobiť záver, že aj na dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorou bolo zabezpečené plnenie z uvedenej úverovej zmluvy, sa vzťahujú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. V tomto kontexte samotná dohoda o zrážkach zo mzdy môže vyvolať určitú nerovnováhu v postavení spotrebiteľa a veriteľa, keďže inštitút zrážok zo mzdy neprimerane uľahčuje veriteľovi vymoženie svojej pohľadávky aj v časti, v ktorej je založená na nekalých podmienkach. Veriteľ je vo výhodnejšom postavení, pretože môže jednoducho vymôcť aj také čiastky, ktoré sa zakladajú na nekalých zmluvných podmienkach, pričom spotrebiteľ musí vynaložiť značné úsilie na to, aby získal takto zaplatené prostriedky späť a môže byť od takéhoto postupu odradený neprimeranými nákladmi a ťažkosťami.

Odvolačný súd na zdôraznenie správnosti záverov prijatých súdom prvej inštancie zdôrazňuje nesúlad dojednanej dohody o zrážkach zo mzdy aj zo zákonnou úpravou vyplývajúcou z ustanovenia § 5a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Aj napriek skutočnosti, že predmetné ustanovenie nebolo platné a účinné v čase podpisu zmluvy, jednoznačne poukazuje na vôľu zákonodarcu poskytnúť ochranu spotrebiteľovi voči súdom nekontrolovanému vykonávaniu zrážok zo mzdy a iných príjmov. Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje na závery obsiahnuté v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21. apríla 2015 (zhodne však aj v rozhodnutiach NS SR sp. zn. 8MCdo 13/2014, sp. zn. 3MCdo 9/2014 a sp. zn. 3MCdo 12/2014...), ktorý vyslovil, že súd je povinný vziať na zreteľ ustanovenie § 5b (analogicky teda aj 5a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a tieto zákonné ustanovenia sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia. Najvyšší súd SR v predmetnom rozhodnutí vyslovil, že aj keď toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2014, právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia týkajúce sa tejto novely, a preto sa ich účinnosť vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred dňom účinnosti tohto zákonného ustanovenia. Pokiaľ tieto rozhodnutia a vyslovené názory Najvyššieho súdu SR neboli doposiaľ žiadnym zákonným spôsobom spochybnené, je odvolačný súd povinný na ne prihliadať a pri rozhodovaní tieto závery a vyslovený právny názor Najvyššieho súdu SR rešpektovať.

11. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. a III. výroku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že odvolačný súd priznal úspešnej žalobkyni ich náhradu proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).